

پياويك له رهنګي وره!

بو خوشه ويست

خه سره و نه حمه د ميرزا

نه و روزهی "نه مننه سووره" که
بو يه که مجار نازادیی پياسه ی تيا کردوو
دهرگا گه وره که ی پیکه نی و
هه تاو توانی بیته ژووری و
په نجه رهی گریاوی سهری
چاویان سرپی و به پلیکانه ی روو خوشدا
هاتنه خوارئ و
له گهل مندالی گه ره کدا
له گهل په پووله و جوجکدا
وهک میزه لانی رهنګا وره نگ
وهک نه ونه مام
هه موویان چوونه سهر شه قام!

نه و روزهی چل منداله که
له گهل چل گوته میخه کدا
"چل" مانگی بچووک بچووکدا
به " " گویره " دا .. دا گه پان و
له بنارو قه دپاله وه
به ترووسکه و بریسکه وه
یهک یهک چوونه وه ماله وه!

نه و وه خته ی رارهوی قه لا
بوون به رارهوی موسیقاو
درخته کانی ناو حه وشه ی
دهستیان گرتو
له گهل قولله و پایه کاندا
له خوشیاندا که وتنه سه ما!

ژووری قولاپ
بوو به ژووری شینی ماسی و
بوو به مؤمدانی سهبووری و
بوو به رهنگدانی پیشانگا.
کاتی سهرم کرد بهویدا
وهکوو خهوبی!
دهستی شهوهزنگی دوینی
گه پراهه وهو کوته کیکی
سره وانده مووره غه م و
چون فیلمیکی بهر جهسته
له نیوان ریزه قولاپداو
له نیوان ریزه قیزه داو
له سهر دیواری بریندار
"ئهو" م هاته وه بهر دیده!
چ سله ایمانی و چ ناسکی کانپسکان و
چ شیعره کانی بیکه س و چ فتبۆله که ی یاسین و
چ شاوری صالح عهلی و
چ مشکیه که ی فایه ق قه ساب.
ههر هه موومان
له بیرمانه
وهختی بهر بوو
له مروقی ههره کۆنی
ئه شکه وته که ی هه زار میردو
له ئه سپی له رولاوازی یال خویناوی و
له ش خۆلاوی شه رگه ئه چوو.
وهك بيشه لان
ریشی تا سهر سنگ هاتبوو
دهنگی: زامدار.
پیستی: شیدار.
چاوی: شلوی.

سنگى دۆپەي ئەگردو
بەردەوام وشەي ئەكۆكى و
زەعفەران خۆي بە ئىمەي وت:
ھەر كوتومت شىوہو رەنگى
لە من ئەچى!

وختى بەربوو
بۆنى تاريكى و عەدەمى لىئەھاتو
چرا لەودا، زيان لەودا
نووزەيەك و پرتەيەكى
لىوہ ئەھاتو نەئەھات!

لە سەردابى قولاپەوہ
لە دنيای ژيەرەوہى ديوو
لە مەنزلى كارەساتو
نەھاتەوہ
لەگەل بايەكى خنكاودا
بەيەگەوہ ھاتنە دەرى
ھەتا ئەمرويش
كە ھەردوو دەست دريژ ئەكاو
بە يەگەوہ لە بەردەمى ئازاديدا
رايان ئەگرى
دەستى چەپى وەكوو لقيكى شكابوى
چەند سانتيمى
لە دەستى راستى كەمتر و كورتتر دىنى.

قولاپ ئەو سانتيمانەي برد
خستىە سەر بالاي جەللادو
كيبىل ئەو خويئەي ھەلمزى و
لە دواييدا

کردیه ناو پهرداخیکهوهو
له بهردهمی کوره گهورهی
موستهنسیر بیلادا داینا.
بهلام نهویش ههموو شهوی
بهناو رایهلی نازاردا
به دهنگی بهرز یان به چرپه
به قولاپو به کیبل و
به پیوهندو به نهلقهکانی زنجیرو
به بوتلی خالیی شهرابو
به ئوتوو سلکی کارهباو
به داری فهللاقهی نهوت:
ماندوو مکردن
تۆزی بنوون
نهوهی ئیوه نهتانهوی
لای من نییهو لای (با)یهکی
نهو شاخهیهو برۆن بیگرن!

رۆژژمیر کهوته تلدان و
زدهمان پهپهکانی بردوو
که وهختیکیش
ههلهپرکی هاته سهرحاده.
سهرکهوتنیش بوو به باده.
شاخ بو پیاسه هاته ناو شار.
نشهکهوته گهوره گهورهکان
بوون به تهلاری سهرشهقام
تفهنگهکان
بوون به دیواری بانکهکان.
شههیدانیش که زانییان
رهنگی سووریان بهرهبهره
وا خهریکه کالبیتهوه
لهمانهوه بیزاربوون و

دوو دوو سی سی
گه پانه وه بو سهر قهبران!
له دوای چهند سوورپکی زهمان
له دوای چهند خولپکی پاره
هر له تهخته ی قه ناره کان
له چه زهرانی سهرینی قولاپه کان
هه ندیکیان بوون
به کورسی ناو په ره له مان و
هه ندیکي تر
به داری ئالای کوردستان!
ئه ویش ئیستا
له و دیوی هاژهی زه ریا وه
دووور له ئیمه و
نزیک به خوا
دهستی چه پی به تاله یه و
خانه نشینی له شیتی و
دهستی راستیشی له کارگهی
ئاو ره یی و غه رییدا
بو نان و ئاو
دره ختیکی کریکاره!

سلهیمانی

2008/1/20